

Dawid Farbaniec

C++20

Laboratorium

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz wydawca dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz wydawca nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Redaktor prowadzący: Małgorzata Kulik

Projekt okładki: Studio Gravite / Olsztyn
Obarek, Pokoński, Pazdrijowski, Zaprucki

Materiały graficzne w książce i na okładce zostały wykorzystane za zgodą Shutterstock.com

Helion S.A.

ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice

tel. 32 231 22 19, 32 230 98 63

e-mail: helion@helion.pl

WWW: <https://helion.pl> (księgarnia internetowa, katalog książek)

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres

<https://helion.pl/user/opinie/cpp20l>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

ISBN: 978-83-283-8838-3

Copyright © Helion S.A. 2022

Printed in Poland.

- Kup książkę
- Poleć książkę
- Oceń książkę

- Księgarnia internetowa
- Lubię to! » Nasza społeczność

SPIS TREŚCI

SŁOWEM WSTĘPU _____ 11

CZĘŚĆ 1. WPROWADZENIE

ROZDZIAŁ 1.

SCHEMAT BLOKOWY I PSEUDOKOD _____ 15

1.1. Infekcja plików przez wirusy komputerowe _____ 15

ROZDZIAŁ 2.

KOD ŹRÓDŁOWY PROGRAMU I KOMPILACJA _____ 19

CZĘŚĆ 2. C++, CZYLI POZNAJ JĘZYK HAKERÓW

ROZDZIAŁ 3.

NOT-A-VIRUS.VIRAL. HELLO.MSVC++ _____ 23

ROZDZIAŁ 4.

BUDOWANIE I URUCHAMIANIE PROJEKTU _____ 27

ROZDZIAŁ 5.**KOMENTARZE W JĘZYKU C++** _____ **38****ROZDZIAŁ 6.****TYPY DANYCH, ZMIENNE I STAŁE** _____ **40**

6.1. Zmienne _____ 41

6.2. Stałe _____ 45

6.3. Zakresy zmiennych _____ 46

ROZDZIAŁ 7.**TYPY PODSTAWOWE** _____ **50**

7.1. Inicjalizacja _____ 50

7.2. Typy całkowitoliczbowe _____ 52

7.3. Typy zmiennoprzecinkowe _____ 56

7.4. Typy znakowe _____ 59

7.5. Typ logiczny _____ 62

7.6. Typ wyliczeniowy _____ 63

7.7. Typ void _____ 65

ROZDZIAŁ 8.**DEFINIOWANIE WŁASNYCH NAZW TYPÓW** _____ **66****ROZDZIAŁ 9.****DEDUKCJA TYPU** _____ **68**

ROZDZIAŁ 10.**RZUTOWANIE I KONWERSJA TYPÓW** _____ **71**

- 10.1. static_cast _____ 75
- 10.2. const_cast _____ 76
- 10.3. dynamic_cast _____ 78
- 10.4. reinterpret_cast _____ 79

ROZDZIAŁ 11.**NAPISY** _____ **82**

- 11.1. Surowe napisy _____ 85

ROZDZIAŁ 12.**STRUKTURY** _____ **86**

- 12.1. Pola bitowe _____ 89

ROZDZIAŁ 13.**UNIE** _____ **91****ROZDZIAŁ 14.****INSTRUKCJE STERUJĄCE PRZEPLÝWEM** _____ **94**

- 14.1. Instrukcja warunkowa if _____ 94
- 14.2. Instrukcja warunkowa switch _____ 99
- 14.3. Grupowanie warunków _____ 101

ROZDZIAŁ 15.**PĘTLE** _____ **104**

- 15.1. Instrukcja for _____ 104
- 15.2. Instrukcja while _____ 107
- 15.3. Instrukcja do-while _____ 110
- 15.4. Instrukcje break i continue _____ 111
- 15.5. Instrukcja goto _____ 112

ROZDZIAŁ 16.**OPERATORY** _____ **115**

- 16.1. Operatory logiczne i bitowe _____ 117
- 16.2. Inkrementacja i dekrementacja _____ 119
- 16.3. Operator ternarny _____ 121
- 16.4. Priorytety operatorów _____ 122
- 16.5. Przeciążanie operatorów _____ 127

ROZDZIAŁ 17.**TABLICE I WSKAŹNIKI** _____ **130**

- 17.1. Tablice w stylu języka C _____ 130
- 17.2. Kontener std::array _____ 132
- 17.3. Wskaźniki do tablic _____ 134
- 17.4. Wskaźniki void oraz nullptr _____ 137
- 17.5. Referencje (odwołania) _____ 138
- 17.6. Inteligentne wskaźniki _____ 142

ROZDZIAŁ 18.**FUNKCJE** _____ **150**

18.1. Definiowanie funkcji _____	151
18.2. Argumenty i zwracanie wartości _____	157
18.3. Argumenty domyślne _____	164
18.4. Przeciążanie funkcji _____	167
18.5. Funkcje i zmienne inline _____	168
18.6. Wskaźnik na funkcję _____	173
18.7. Funkcje ze zmienną liczbą argumentów _____	177
18.8. Wyrażenia lambda _____	180
18.9. Koprocedury (ang. coroutines) _____	183

ROZDZIAŁ 19.**KLASY I OBIEKTY** _____ **188**

19.1. Klasy i obiekty _____	189
19.2. Operator dostępu _____	191
19.3. Modyfikatory dostępu _____	193
19.4. Słowo kluczowe this _____	195
19.5. Składowe statyczne _____	196
19.6. Konstruktor i destruktor _____	198
19.7. Klasy pochodne i zagnieżdżone _____	204
19.8. Elementy stałe, zmienne i ulotne _____	208
19.9. Jawne usuwanie funkcji _____	209
19.10. Przeciążanie operatorów w klasach oraz trójdrożny operator porównania (<=>) _____	210
19.11. Przyjaciele _____	213

19.12. Funkcje wirtualne	213
19.13. Klasy abstrakcyjne	217

ROZDZIAŁ 20.**PRZESTRZENIE NAZW** 220

20.1. Tworzenie przestrzeni nazw	220
20.2. Dyrektywa using	222
20.3. Aliasy przestrzeni nazw	223

ROZDZIAŁ 21.**SZABLONY** 224

21.1. Szablony zmiennych	224
21.2. Szablony klas	226
21.3. Szablony funkcji	229
21.4. Szablony w wyrażeniach lambda	229
21.5. Wymagania nazwane (słowo kluczowe „concept”)	229

ROZDZIAŁ 22.**OBSŁUGA WYJĄTKÓW** 236

22.1. Blok try-catch	236
22.2. Rzucanie wyjątku	238

CZĘŚĆ 3. PRZYKŁADOWA APLIKACJA W C++/WINRT DLA UNIVERSAL WINDOWS PLATFORM

ROZDZIAŁ 23.

WITAJ, ŚWIECIE C++/WINRT! _____ 243

23.1. MainPage.xaml _____ 244

23.2. MainPage.cpp _____ 246

23.3. Uruchomienie rozwiązania _____ 248

ROZDZIAŁ 24.

NAUKA C++, CO DALEJ? _____ 251

DODATKI

DODATEK 1.

VISUAL STUDIO — WYBÓR WERSJI
STANDARDU ISO JĘZYKA C++ DLA PROJEKTU _____ 255

DODATEK 2.

DEFINICJA CZY DEKLARACJA? (C++) _____ 257

DODATEK 3.

GRA KOMPUTEROWA _____ 259

BIBLIOGRAFIA _____ 260

ROZDZIAŁ 10.

RZUTOWANIE I KONWERSJA TYPÓW

Tak jak w niektórych językach programowania nie ma znaczenia, czy obiekt jest liczbą, napisem, czy jeszcze innym typem, tak w języku C++ istnieje kontrola typów danych. Prędzej czy później można się spotkać z sytuacją, że mamy element (np. zmienną) innego typu, niż potrzebujemy. Prostym przykładem może być sytuacja, w której aplikacja pobrała od użytkownika tekst (z klawiatury), który z założenia powinien być liczbą, gdyż przeprowadzane będą na nim operacje arytmetyczne. Pomijając błędne wartości (użytkownik podał np. literę 'A' zamiast liczby), mamy teoretycznie poprawne dane, ale takie, które są tekstem, a nie liczbą (różnią się typem). Tak więc zarówno w tym, jak i w wielu innych przypadkach zachodzi potrzeba dokonania konwersji typów nazywanej też rzutowaniem.

Kod źródłowy na rysunku 10.1 odnosi się tylko do wartości liczbowych. Charakteryzuje się następującymi cechami:

- Notacja klamrowa dla definiowania zmiennych jest bezpieczniejsza niż operator przypisania (znak równości).
- Typ liczbowy o mniejszym zakresie możemy bezpiecznie wpisać do typu o większym zakresie (przedziale wartości).

```

#include <iostream>

int main()
{
    /* Maksymalna wartość dla typu „unsigned int” */
    constexpr auto max =
        std::numeric_limits<unsigned>::max();

    char8_t at { u8'@' };

    /* Bezpieczna konwersja typu „char8_t”
       na typ „unsigned int” przez notację klamrową */
    unsigned mrAt { at };

    std::cout << "@ = " << mrAt << std::endl;

    /* Tutaj dzięki notacji klamrowej otrzymamy
       błąd przy próbie kompilacji, gdyż
       przypisujemy typ o większym zakresie
       do typu o mniejszym zakresie */
    //char8_t bad1 { unsigned { max } }; //błąd

    /* Niejawna konwersja z typu „unsigned int”
       na typ „char8_t” zniszczy oryginalną
       wartość zmiennej „max” */
    char8_t bad2 = max; //błąd (przycięcie wartości)

    /* Konwersja notacją z nawiasami (w stylu języka C)
       nie wypisze oryginalnej wartości zmiennej „max” */
    std::cout << "bad2 = " << (unsigned)bad2 << std::endl;

    return EXIT_SUCCESS;
}

```



```

C# Konsola debugowania programu Microsoft Visual Studio
@ = 64
bad2 = 255

```

Rysunek 10.1. Notacja klamrowa bezpieczna dla typów i przykładowy błąd przycięcia wartości liczbowej w języku C++

- Przypisanie wartości spoza zakresu do zmiennej liczbowej może spowodować błąd taki jak np. przycięcie wartości, przez co traci się oryginalną wartość zmiennej.

Język C++ pozwala na rzutowanie (konwersję typów) w stylu swojego poprzednika — języka C, ale nie tylko. Rzutowanie wywodzące się z języka C ma składnię:

```
(docełowy-typ)wyrażenie
```

czyli na przykład:

```
float my_float = 2.5f;
int my_int = (int)my_float; //nie polecam [przyp. Mr. At]
```

Lepszym sposobem jest unikanie rzutowania i korzystanie z funkcji przeznaczonych do konwersji wartości. Czasami jednak trzeba świadomie dokonać konwersji i wtedy w języku C++ można skorzystać z rzutowania typu:

- `static_cast<docełowy-typ>(wyrażenie)` — pozwala na konwersję pomiędzy typami, które są dla siebie pokrewne („podobne”), a sama konwersja jest kontrolowana przy budowaniu programu.
- `const_cast<docełowy-typ>(wyrażenie)` — dotyczy konwersji pomiędzy typami, które różnią się od siebie zastosowaniem słów kluczowych `const` i `volatile`. Pozwala to „ze stałej stworzyć zmienną”, ale nie zawsze w bezpieczny sposób [!], o czym będzie dalej.
- `dynamic_cast<docełowy-typ>(wyrażenie)` — dotyczy konwersji pomiędzy typami użytkownika (klasami). Jest to dość rozległy temat. Jednak aby mieć jakieś wyobrażenie o tym, to można podać przykład, że istnieje typ `Urządzenie` i dziedziczący typ `Drukarka`, a tym rzutowaniem można z `Urządzenia` zrobić `Drukarkę` oraz vice versa. Kontrola następuje w czasie działania programu.
- `reinterpret_cast<docełowy-typ>(wyrażenie)` — jest to niekontrolowana konwersja typów. Można w ten sposób np. z ciągu bajtów zrobić kod programu i go wykonać (rysunek 10.2).

```
#define C++ c_plus_plus
visual_C++::fanatic_mode = true;
//początek treści dotyczącej Visual C++
```

```
1  #include <cstdint>
2  #include <Windows.h>
3
4  using ExecuteFunc = void(*)();
5  std::byte bytes[] =
6  { //0xC3 = ret opcode
7    std::byte { 0xC3 }
8  };
9
10 int main()
11 {
12     DWORD prevProtect = NULL;
13
14     VirtualProtect(bytes, sizeof(bytes),
15                   PAGE_EXECUTE_READ, &prevProtect);
16
17     ExecuteFunc(ExecuteRawMemory) =
18         reinterpret_cast<ExecuteFunc>(&bytes);
19
20     ExecuteRawMemory();
21
22     return EXIT_SUCCESS;
23 }
```

```
visual_C++::fanatic_mode = false;
//koniec treści dotyczącej Visual C++
```


Rdzeniem powyższego przykładu jest ustawienie zmiennej **bytes** praw do wykonywania się jako kod, a następnie rzutowanie ciągu bajtów (zmiennej **bytes**) na wskaźnik do funkcji w celu wywołania (wykonania).

Jest to przykład pozwalający wykonać rozkazy procesora (bajty) jako kod programu. Kod powyżej (ciąg bajtów) zawiera tylko jedną

instrukcję (**ret**), która po prostu wraca z wywołanej funkcji.

Rysunek 10.2. Konwersja (rzutowanie `reinterpret_cast`) ciągu bajtów na wskaźnik na funkcję oraz wywołanie (wykonanie) tej funkcji (Visual C++)

10.1. STATIC_CAST

Przykład konwersji pomiędzy pokrewnymi typami danych przedstawiono na rysunku 10.3. Można zauważyć, że typ logiczny `bool` ma wartość `false` dla liczby zero, a dla innych liczb przyjmuje wartość `true`.

```
#include <iostream>

int main()
{
    /* Dwie zmienne logiczne */
    bool truth { true };
    bool falsehood { false };

    /* Rzutowanie typu logicznego na liczbę całkowitą */
    auto truthNum { static_cast<unsigned int>(truth) };
    auto falsehoodNum { static_cast<unsigned int>(falsehood) };

    /* Wartość „true” jako liczba całkowita to „1” */
    std::cout << "true = " << truthNum << std::endl;

    /* Wartość „false” jako liczba całkowita to „0” */
    std::cout << "false = " << falsehoodNum << std::endl;

    /* Rzutowanie przykładowych liczb całkowitych
       na wartości logiczne typu „bool” */
    auto a { static_cast<bool>(7) };
    auto b { static_cast<bool>(0) };
    auto c { static_cast<bool>(-16) };

    std::cout << "static_cast<bool>(7) = " << a << std::endl;
    std::cout << "static_cast<bool>(0) = " << b << std::endl;
    std::cout << "static_cast<bool>(-16) = " << c << std::endl;

    return EXIT_SUCCESS;
}
```



```

[VS] Konsola debugowania programu Microsoft Visual Studio
true = 1
false = 0
static_cast<bool>(7) = 1
static_cast<bool>(0) = 0
static_cast<bool>(-16) = 1

```

Rysunek 10.3. Przykład dla `static_cast` w języku C++

10.2. CONST_CAST

Za pomocą rzutowania `const_cast` można usunąć modyfikator `const` z elementu, aby móc do niego zapisać (rysunek 10.4). Nie zawsze jest to bezpieczne. Należy bardzo uważać, aby za pomocą `const_cast` nie usuwać modyfikatora `const` ze wskaźnika, ponieważ może to prowadzić do niezdefiniowanego zachowania [9]. Między innymi dlatego przykładowy kod z rysunku 10.4 korzysta z referencji (odwołania), a nie wskaźników.

Jeśli mnie pamięć nie myli, to określenie „referencja” (inaczej: odwołanie) pojawia się tutaj pierwszy raz w tej książce. Referencja w języku C++ pozwala m.in. utworzyć nową nazwę dla zmiennej w celu „przekazania dalej” jej wartości.

Tak jak zwykła zmienna typu `int` definiowana jest:

```
int num { 5 };
```

tak referencję (odwołanie) do tej zmiennej utworzymy za pomocą znaku ampersand (&), który umieszcza się po nazwie typu, np.:

```
int& num_ref { num }; // odwołanie do zmiennej num
```

Teraz wykonując przypisanie w stylu:

```
num_ref = 8;
```

modyfikowana jest zmienna `num` (przyjmuje wartość 8).

Operacja dodawania w stylu:

```
num_ref = num_ref + 2;
```

również zmodyfikuje zmienną `num` (doda do niej wartość 2).

Przykład usuwania modyfikatora `const` z referencji za pomocą rzutowania `const_cast` przedstawiono na rysunku 10.4.


```

#include <iostream>

int main()
{
    /* Definicja zmiennej typu „int” o wartości
       początkowej siedem (7). */
    int value { 7 };

    /* Odwołanie (referencja, znak &) do zmiennej
       „value” z modyfikatorem „const”. */
    const int& numConst { value };

    /* Błąd: Nie możemy przypisać nowej wartości
       do stałej (const). */
    //numConst = 8;

    /* Usuwamy modyfikator „const” z odwołania
       (referencji) „numConst”, aby mieć możliwość
       zapisu (modyfikacji wartości). Następuje
       tutaj konwersja z „const int&” na „int&”. */
    int& num = const_cast<int&>(numConst);

    /* Może się wydawać, że nadajemy nową wartość
       dla „num”, jednak są to tylko odwołania
       (referencje), a modyfikujemy wartość
       zmiennej „value” [!]. */
    num = 128;

    /* Nazwy „num” i „numConst” są odwołaniami do
       zmiennej „value”, a nie jej kopią.
       Dlatego gdy przypiszemy wartość do „num”,
       to zmodyfikowana zostanie zmienna „value”. */
    std::cout << "num = " << num << std::endl;
    std::cout << "numConst = " << numConst << std::endl;
    std::cout << "value = " << value << std::endl;

    return EXIT_SUCCESS;
}

```


Konsola debugowania

```

num = 128
numConst = 128
value = 128

```

Rysunek 10.4. Przykład dla const_cast w języku C++

10.3. DYNAMIC_CAST

Opisanie nawigacji po hierarchii klas (typów własnych/użytkownika) za pomocą konwersji dynamic_cast jest trudne bez wprowadzenia nowych terminów, które też trzeba choć trochę wyjaśnić.

Klasy w języku C++ nazywane są też typami własnymi, użytkownika czy definiowanymi przez programistę. Ten rodzaj danych można sobie wyobrazić jako „kompozyt”, czyli typ składający się z wielu elementów. Takie abstrakcje służą przeważnie odwzorowaniu rzeczywistości (lub świata gry w grach komputerowych).

Na razie przedstawię temat czysto teoretycznie.

Mechanizm klas pozwala tworzyć różne typy obiektów. Możemy np. powołać do istnienia obiekt typu „Samochód”, który będzie miał wewnątrz zmienną „Licznik kilometrów”, funkcję „Uruchom silnik” i wiele innych elementów. W dalszej kolejności możliwe jest stworzenie klasy bazowej „Pojazd”, a potem klasy „Motocykl”, który będzie miał niektóre elementy wspólne z klasą „Samochód”.

W odniesieniu do gier komputerowych możliwe jest stworzenie klasy „Potwór”, która będzie miała „Punkty zdrowia”, zmienną, do której możemy przypisać „Broń” (kolejna klasa), dodać pole typu logicznego (bool) decydujące, czy potwór może używać magii, a nawet można zrobić listę przedmiotów, które „wypadną” z potwora po jego pokonaniu.

Jeśli chcemy odwzorować rzeczywistość lub stworzyć własną, ogranicza nas tylko wyobraźnia i składnia języka C++. Im więcej elementów składni poznasz i zrozumiesz, jak działają, tym większe możliwości będziesz miał jako programista. Co innego napisać „od góry do dołu” program rozkaz po rozkazie, a co innego zaprojektować wszystko, korzystając z bogatej składni języka programowania. Nie oznacza to jednak, że jestem fanem przesadnej inżynierii (ang. *overengineering*). Sam

tworzyłem kiedyś dla siebie różne programy w języku Asembler (MASM), które były rozkazami procesora „od góry do dołu” podzielonymi na funkcje i które działają niezawodnie do dzisiaj. [Trochę odchodzisz od tematu — przyp. Mr. At].

Wróćmy do rzutowania dynamic_cast, które zapewnia kontrolę w czasie działania programu i jest przydatne do przemieszczania się po hierarchii klas. Przykładowy kod z rysunku 10.5 zawiera klasę program oraz klasę virus, która dziedziczy po klasie program (inaczej: klasa program jest bazowa dla klasy virus). Typy te są puste, aby można było skupić się na poznaniu ogólnej idei rzutowania dynamic_cast. Na początku kodu (rysunek 10.5) tworzone są obiekty virus1 oraz notVirus. Dalej jest utworzenie referencji (odwołania) do obiektu virus1 i rzutowanie (konwersja) typu virus na program poprzez dynamic_cast. Wykonała się tutaj wspomniana wcześniej nawigacja po hierarchii klas. Mając referencję do typu virus nastąpiło rzutowanie na typ program, który znajduje się głębiej w hierarchii klas, gdyż jest tutaj typem bazowym. Na końcu kodu z rysunku 10.5 sprawdzane są typy (operator typeid) wraz z ich wyświetleniem na standardowym wyjściu.

10.4. REINTERPRET_CAST

Inna konwersja nazwana to reinterpret_cast. W dużym skrócie można powiedzieć, że dzięki niej programista wie o tym, że typy nie są pokrewne, oraz świadomie wykonuje rzutowanie (konwersję między typami). Przykład dla tej konwersji przedstawiono wcześniej (rysunek 10.2).

Kod źródłowy z rysunku 10.2 dokonuje rzutowania ciągu bajtów na wskaźnik do funkcji. Programista był tutaj pewien, że bajty umieszczone w zmiennej są rozkazami procesora, i postanowił je przekonwertować

```

#include <iostream>

/* Własny typ danych o nazwie „program” */
class program { };
/* Własny typ danych o nazwie „virus”,
   którego typem bazowym jest „program” */
class virus : public program { };

int main()
{
    /* Obiekt (zmienna) typu „virus” */
    virus virus1;
    /* Obiekt (zmienna) typu „program” */
    program notVirus;

    /* Odwołanie (referencja) do zmiennej „virus1” */
    virus& virusRef = virus1;

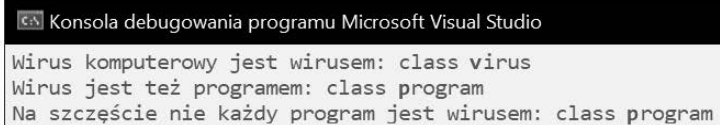
    /* Rzutowanie dynamiczne z typu „virus&” na typ „program&” */
    program& virusProgram = dynamic_cast<program&>(virusRef);

    /* Powinno zapewnić poprawne wyświetlanie polskich
       znaków na konsoli tekstowej systemu Windows */
    setlocale(LC_ALL, "");

    /* Operator „typeid” pobiera typ obiektu,
       a wywołanie funkcji „name()” zwraca
       nazwę tego typu w postaci napisu. */
    std::cout << "Wirus komputerowy jest wirusem: ";
    std::cout << typeid(virus1).name() << std::endl;
    std::cout << "Wirus jest też programem: ";
    std::cout << typeid(virusProgram).name() << std::endl;
    std::cout << "Na szczęście nie każdy program jest wirusem: ";
    std::cout << typeid(notVirus).name() << std::endl;

    return EXIT_SUCCESS;
}

```



```

C:\> Konsola debugowania programu Microsoft Visual Studio
Wirus komputerowy jest wirusem: class virus
Wirus jest też programem: class program
Na szczęście nie każdy program jest wirusem: class program

```

Rysunek 10.5. Przykład dla `dynamic_cast` w języku C++

na wskaźnik do funkcji, aby móc je wywołać i wykonać jako kod programu [Viral behaviour! o_O — przyp. Mr. At].

Nieco innym przykładem może być sytuacja, gdy mamy blok pamięci (zmienną) i wiemy, że są w nim dane np. typu `Image` (jakaś klasa reprezentująca rysunek). Jednak dane są zwykłym ciągiem bajtów, nie mają jasno określonego typu. Możliwe jest wtedy rzutowanie (konwersja `reinterpret_cast`), ale w zależności od źródła, z którego pochodzą dane, może być wymagane sprawdzenie poprawności formatu tych danych.

PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA
Helion

Wydajny i niezależny od platformy język wysokopoziomowy? To C++!

- Poznaj konstrukcje składniowe języka C++
- Naucz się je stosować w praktyce
- Napisz swoje pierwsze programy

Programowanie to w dużym uproszczeniu wydawanie komputerowi odpowiednich poleceń. Aby jednak móc to robić, trzeba opanować trudną sztukę komunikacji z maszyną, co w praktyce prowadzi się do posługiwania się zrozumiałym dla niej językiem. Obecnie niemal nikt nie musi się już uczyć języków niskopoziomowych, które są minimalistyczne i niezawodne, ale trudne do nauki i zastosowania w przypadku złożonych projektów. Z pomocą przychodzą tu języki wysokopoziomowe, a zwłaszcza łączący dużą wydajność z potężnymi możliwościami C++.

Jeśli chcesz go poznać lub odświeżyć swoją wiedzę, rusz w drogę z tym przewodnikiem! Odbędziesz dzięki niemu podróż po składni C++, zapoznasz się z jego instrukcjami i nauczysz się czytać kod. Dowiesz się, jak stosować podstawowe i złożone typy danych, odkryjesz sposoby użycia pętli, wkroczysz w świat funkcji i programowania obiektowego, a także opanujesz sztukę obsługi wyjątków. Poznasz też najważniejsze elementy standardu C++20, takie jak wymagania nazwane (ang. *concepts*), koprocedury (ang. *coroutines*), trójdrożny operator porównania `<=>` (tzw. statek kosmiczny), atrybuty `[[nodiscard]]` z komunikatem, `[[likely]]` i `[[unlikely]]`, a także typ znakowy `char8_t`.

Prosto do celu i na praktycznych przykładach — z tą książką szybko rozgryziesz język, dzięki któremu kariera w IT stanie przed Tobą otworem. Nie zwlekaj, chwyć C++ za róg!

- Podstawy algorytmiki
- Składnia i konstrukcje języka C++
- Budowanie i uruchamianie projektów
- Typy podstawowe i złożone
- Rzutowanie i konwersja typów
- Instrukcje warunkowe i pętle
- Operatory i funkcje
- Tablice i wskaźniki
- Klasy i obiekty
- Obsługa wyjątków
- Zastosowanie szablonów
- Aplikacje WinRT

Naucz się programować jak prawdziwy haker!

	<i>Sprawdź nasze szkolenia!</i>	KOD KORZYŚCI <i>Sięgnij po więcej!</i> 	
 helion.pl	 SZKOLENIA AKADEMIA IT & BUSINESS	ISBN 978-83-283-8838-3	
 HELION SA ul. Kościuszki 1c 44-100 Gliwice tel.: 32 230 98 63 helion@helion.pl	HELIONSZKOLENIA.PL	9 788328 388383	Cena: 67,00 zł
INFORMATYKA W NAJLEPSZYM WYDANIU			